

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 12C/42/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3115205705
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Judita Knociková
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2016:3115205705.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín samosudkyňou JUDr. Juditou Knocikovou v právnej veci navrhovateľa O. B., štátneho občana SR, bytom C. XXX proti odporcovi G. P., štátnemu občanovi SR, bytom B. XXX o zvýšenie výživného s prísl. takto

rozhodol:

Zmeňuje sa rozsudok Okresného súdu Trenčín č. k. 30P/58/2009-48 zo dňa 22.10.2009 ohľadne výšky výživného tak, že odporca je povinný platiť výživné navrhovateľovi vo výške 120,- eur mesačne, vždy do konca mesiaca vopred s účinnosťou od 09.09.2014.

Vo zvyšnej časti sa návrh zamietá.

Splatné výživné za obdobie od 09.09.2014 do 29.02.2016 vo výške 975,33 eur sa odporcovi povolí ujsplácať v 10,- eur mesačných splátkach spolu s bežným výživným, počínajúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku až do vyrovnaní, pod stratou výhody splátok.

Účastníci nemajú právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín č.k. 12C/42/2015-24 zo dňa 22.4.2015 bol odporca zaviazaný platiť výživné navrhovateľovi vo výške 100,- eur mesačne, vždy do konca mesiaca vopred s účinnosťou od 09.09.2014, vo zvyšnej časti bol návrh navrhovateľa na zvýšenie výživného zamietnutý, splatné výživné za obdobie od 09.09.2014 do 31.03.2015 vo výške 235,67 eur bolo povolené odporcovi splácať v 10,- eur mesačných splátkach spolu s bežným výživným.

Na základe odvolania účastníkov konania bolo toto rozhodnutie zrušené uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 16.12.2015 č.k. 5Co/627/2015-38 a vec bola vrátená súdu na ďalšie konanie. Odvolací súd uviedol, že náhrady podľa osobitného zákona /zákon č. 283/2002 Z.z. o cestovných náhradách/, resp. tzv. diéty, ktoré zamestnávateľ vypláca svojmu zamestnancovi pri pracovných cestách v tuzemsku, či v zahraničí, síce nie sú súčasťou príjmu zamestnanca, avšak predstavujú majetkový prospech, ktorý zamestnanec získava pri výkone zamestnania. Takéto náhrady /diéty/ sú príjmom, ktorý slúži zamestnancovi na zabezpečovanie jeho výdavkov pri pracovných cestách a reprodukciu jeho pracovnej sily a nie je možné ich považovať za zložku mzdy. Na druhej strane je ale nesporné, že do istej miery tieto náhrady pokrývajú výdavky zamestnanca a podieľajú sa na jeho životnej úrovni, preto tvoria majetkový prospech získavaný zamestnancom zo zamestnania a v prípade zamestnanca ako osoby povinnej na plnenie vyživovacej povinnosti musia byť aj zohľadnené pri určovaní výšky výživného, aj keď nie v plnej výške, keďže ich príjemca z nich musí do určitej miery uspokojovať svoje potreby pri pracovných cestách. Ak súd prvého stupňa uvedené náhrady, ktoré boli odporcovi zo strany jeho zamestnávateľa vyplatené nezohľadnil pri určení výšky zmeny vyživovacej povinnosti odporcu na navrhovateľa, vec nesprávne

právne posúdil, pretože v zmysle § 62 ods. 2 a § 75 ods. 1 Zákona o rodine rodič musí prispievať na výživu svojho dieťaťa podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov, ktoré pomery sú nepochybne ovplyvnené aj vyplácanými náhradami podľa osobitného predpisu.

Navrhovateľ sa návrhom, doručeným súdu dňa 17.3.2015, domáhal zvýšenia výživného od odporcu zo sumy 65,- eur na sumu 300,- eur mesačne od 9.9.2014 (od nadobudnutia plnoletosti). Výživné bolo naposledy určené súdom v roku 2009 a v tom čase bol študentom 8-ročného súkromného Športového gymnázia v Trenči. Tepliciach. Do školy dochádzal autobusom, na obedy chodil do školskej jedálne a platil školné 70,- eur a 20,- eur ZRPŠ mesačne. V súčasnosti je študentom 3. ročníka Strednej umeleckej školy v Trenčíne. Denne dochádza do školy z Omšenia a cestovné je 0,86 eur jedna cesta tam + MHD po Trenčíne 0,20 eur, čo je mesačne asi 40,- eur. Zaplatil ZRPŠ na celý školský rok 30,- eur. Mesačne má výdavky na farby a školské potreby vo výške 50,- eur, mesačne na stravu 100,- eur, na oblečenie 50,- eur. Raz za pol roka chodia na výlety a exkurzie. Naposledy boli na 5 dní na Vršatci za 200,- eur a najbližšie pôjdu do Vysokých Tatier na 3 dni za 50,- eur. V školskej jedálni sa nestravuje. Väčšie zdravotné problémy nemal. Jeho matka uzavrela nové manželstvo a má ešte jednu vyživovaciu povinnosť k jeho bratovi I.. Jeho matka je na invalidnom dôchodku a vedľajší príjem nemala, ale jej manžel pracoval. Náhradu trov konania nežiadal.

Odporca žiadal návrh zamietnuť. Požadované výživné 300,- eur mesačne považoval za neprimerane vysoké. Navrhovateľ pri výbere školy mal spolu s matkou svoje finančné možnosti. Jeho finančné možnosti mu v súčasnosti nedovoľujú platiť vyššie výživné. Pracuje ako vodič kamiónu s čistým mesačným príjmom 360,- eur - 380,- eur, z čoho platí mesačne výživné na navrhovateľa vo výške 65,- eur, výživné na druhého syna Y. vo výške 130,- eur mesačne. Zvyšnú sumu 185,- eur mesačne potrebuje na úhradu svojich nákladov. U predchádzajúceho zamestnávateľa J. s.r.o. Topoľčany, kde pracoval kým býval u svojej priateľky v Trnave, zarábala viac. V máji 2014 sa rozíšiel s priateľkou a nemal kde bývať, preto sa vrátil k rodičom do B., pričom dochádzanie do O. bolo nerentabilné a rozviazal pracovný pomer. Došlo k zmene jeho finančnej situácie, ale nie jeho vinou. Po rozvoде s matkou navrhovateľa niekedy v roku 1998 uzavrel nové manželstvo, z ktorého pochádza jeho druhý syn Y. P., nar. XX.X.XXXX. Toto bolo rozvedené a súdom mu bolo určené platiť výživné 130,- eur mesačne. Okrem týchto 2 detí ďalšiu vyživovaciu povinnosť nemal. V súčasnosti nebol ženatý, vedľajší príjem nemal, ani väčšie zdravotné problémy. Ako vodič kamióna chodí každý týždeň do zahraničia na 3-4 dni a dostáva diéty asi 150,- eur týždenne. Jeho zamestnávateľ mu vypláca iba minimálnu mzdu a diéty, žiadne príjmy bokom. Náhradu trov konania nežiadal.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, oboznámením tunajšieho spisu sp. zn. 30P/58/2009, potvrdenia o návšteve školy, správ o zárobku, došetrením príjmu na strane odporcu aj o tzv. diéty a zistil tento skutkový stav veci:

Podľa rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 22.10.2009, č.k. 30P/58/2009-48, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 25.11.2009, súd schválil rodičovskú dohodu matky navrhovateľa a odporcu, ktorou sa odporca ako otec navrhovateľa zaviazal platiť výživné na v tom čase mal. Tomáša- navrhovateľa vo výške 65,- eur mesačne od 1.11.2008. V čase tohto rozhodovania súdom matka navrhovateľa bola druhý raz vydatá a bola na materskej dovolenke s mal. Lukášom Nátherom, nar. 27.11.2006. Jej jediným príjmom bol rodičovský príspevok vo výške 158,67 eur mesačne a prídavky na 2 deti vo výške 42,50 eur mesačne. Odporca v tom čase pracoval ako vodič s priemerným čistým príjmom 303,769 eur a diétami pri zahraničných pracovných cestách vo výške 37,- eur denne. Mal. Tomáš musel platiť školné 96,26 eur mesačne.

V súčasnosti manželstvo matky navrhovateľa trvá, okrem uvedených 2 detí jej nepridala ďalšia vyživovacia povinnosť. Do 1.1.2015 poberala invalidný dôchodok vo výške 278,- eur mesačne a od 1.1.2015 vo výške 282,60 eur mesačne. Užíva lieky, za ktoré mesačne dopláca. Jej manžel je zamestnaný.

Odporca v súčasnosti pracuje ako vodič s čistým priemerným mesačným príjmom za obdobie 4/2014 až 12/2015 vo výške 394,77 eur a s diétami pri zahraničných pracovných cestách za obdobie 9/2014-12/2015 priemerne vo výške 724,98 eur mesačne, čo je v prepočte na deň (na 20 pracovných dní v mesiaci) 36,25 eur denne. Pridala mu 1 vyživovacia povinnosť k mal. Jaroslavovi Vlnkovi, nar.

31.8.2000 vo výške 130,- eur mesačne po rozvode jeho druhého manželstva v roku 2004. Vedľajší príjem na strane odporcu nebol preukázaný.

Podľa § 78 ods. 1 vety prvej Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery.

Podľa § 62 ods. 1, 2, 3 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, pokiaľ deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa § 75 ods. 2 Zákona o rodine výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 2 písm. c/ zák. č. 601/2003 Z.z. o životnom minime za sumu životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa sa považuje od 1.7.2013 suma 90,42 eura mesačne (z toho 30% je 27,13 eur).

Z vykonaného dokazovania bolo zistené, že došlo k zmene pomerov od poslednej súdnej úpravy vo februári 2010 na strane navrhovateľa - dieťaťa nastúpením na vyšší stupeň školy (zo základnej na strednú) čím sa zvýšili náklady na školské potreby. Príjem na strane matky navrhovateľa sa zvýšil o sumu 119,33 eur mesačne (= 278-158,67) do 31.12.2014 a o sumu 123,93 eur mesačne (282,60- 158,67). Príjem odporcu- otca navrhovateľa sa zvýšil o sumu 90,98 eur mesačne (=394,77-303,79), pričom tzv. diéty poberá stále v rovnakej výške. Výška tzv. diét bola známa účastníkom konania v predchádzajúcej súdnom konaní, v ktorom účastníci resp. odporca a matka navrhovateľa uzavreli rodičovskú dohodu. Z tohto dôvodu súd mohol prihliadnuť iba na zmenu pomerov od poslednej súdnej úpravy v roku 2009 podľa § 78 ods. 1 Zák. o rod. Odporca mal okrem navrhovateľa ešte 1 vyživovaciu povinnosť aj v čase poslednej úpravy (2/2010) aj v súčasnosti. Z uvedeného vyplýva, že došlo k zmene pomerov jednak na strane navrhovateľa zvýšením jeho výdavkov na vyššom stupni školy a jednak aj na strane rodičov o uvedenú sumu. Z tohto dôvodu súd aj s prihliadnutím na tzv. diéty odporcu, ktoré pokrývajú jeho potreby na stravovanie počas pracovných ciest a zároveň vplývajú na jeho majetkové pomery, zvýšil výživné zo strany odporcu zo sumy 65,- eur mesačne na sumu 120,- eur mesačne a vo zvyšnej časti návrh zamietol.

Podľa § 160 ods. 1 O.s.p. súd rozhodol o splácaní zročného výživného za obdobie od 9.9.2014 do 29.2.2016 vo výške 975,33 eur. Zročné (splatné) výživné bolo za 9/2014 (120 eur- 65eur=55,- eur mesačne: 30 dní v mesiaci x 22 dní =) 40,33 eur a za 10/2014-2/2016 vo výške 17 mesiacov x 55 eur=935,- eur, celkom spolu 975,33 eur.

Podľa § 146 ods. 2 O.s.p. bolo rozhodnuté o náhrade trov konania pre čiastočný úspech účastníkov.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku m o ž n o podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Trenčíne prostredníctvom tunajšieho súdu písomne, dvojmo.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (označenie súdu ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, podpis, dátum) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie je potrebné podať v počte 2 rovnopisov, ak potrebný počet rovnopisov účastník nepredloží, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3, § 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- rozhodoval vylúčený sudca,
- súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (dôkazy sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu, dôkazmi má byť preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4, účastník konania bez svojej viny nemohol dôkazy označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa),
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, § 205a ods. 1, § 221 ods. 1 O. s. p.).

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom dobrovoľne splnená, možno podať návrh na exekúciu podľa osobitného predpisu.